

โครงการวิจัย

สิทธิชุมชนบ้านครัว : กรณีการสร้างทางต่อวันกับชุมชน

ผู้รับผิดชอบโครงการ ต. (พิเศษ) ดร. ชลธิรา สัตยาવัฒนา

คณบดี

พ.ต. นิรมาล สุธรรมนกิจ, พ.ต. แสงอรุณ กนกพงษ์ชัย
นางสาวชลาตัย กับมิบทร์, นางสาวอัญชลี யัยนพยนต์
นางสาวชลีรัตน์ เจริญพร, นายอุ้มร คำริห์เลิต
นายสาโรจน์ เพื่อกล้าลี

รายงานการวิจัยฉบับย่อ

ชุมชนบ้านครัวเป็นชุมชนเก่าแก่ที่ตั้งถิ่นฐานในกรุงเทพมหานคร มาตั้งแต่กรุงรัตนโกสินทร์ ตอนต้น มีชื่อเสียงด้านเป็นแหล่งผลิตผ้าไหม ตลอดระยะเวลาสิบกว่าปีที่ผ่านมา ชุมชนบ้านครัว ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย คือ กรณีการทางพิเศษฯ และถนนรัชดาภิเษก ให้สร้างทางด่วนทับชุมชนฯ ก่อให้เกิดการรวมตัวกันต่อสู้ เพื่อรักษาสิทธิชุมชน ห้องถินดังเดิมไว้

การศึกษาประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ของชุมชนบ้านครัวสืบทอดเชื้อสายมาจากชาวจามในเขมร ซึ่งมีหลักแหล่งตั้งเดิมอยู่ในเวียดนามปัจจุบัน บรรพบุรุษของชาวชุมชนบ้านครัวเป็นนักเดินเรือชาวจาม สวนตระกูลมีภูมิปัญญาและทักษะการทำผ้าไหม การยกย้ายถิ่นฐานมายังแผ่นดินสยาม และตั้งรกรากอยู่ที่กรุงเทพฯ บริเวณที่ตั้งบ้านครัวปัจจุบันริมคลองแสลง แบบ มีทั้งที่นาโดยสมัครใจ และถูกการตัดต้อมาเพราะศึกษารามหlaysay ชาวจามมีความเรื่องสิทธิและเคารพสิทธิชุมชนมาแต่โบราณ มีหลักฐานจากอักษรจารึก ภาษามาลาโยโลลีนีเรียนตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 15 ในการจัดการที่ดินราษฎร์ของอาณาจักรจามปา มีสาระสำคัญให้ผู้ที่มาที่หลังคาเริ่มต้นตั้ง ความสามัคคี ในการปกป้องพิทักษ์สิทธิชุมชนสิทธิชุมชนบ้านครัว เมื่อมีปัญหาทางด่วน จึงเป็นกระบวนการของวัฒนธรรมทางการเมืองที่มีรากฐานแน่นหนา ยาวนานสืบทอดมาจากการนิสิตชุมชนแต่เดิมของชาวจาม

การวิจัยสนับสนุนชุมชนบ้านครัวพบว่า ชาวบ้านครัวยังต้องเผชิญกับภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการปรับตัวทางอาชีพ แม้การผลิตผ้าไหมซึ่งเป็นภูมิปัญญาดั้งเดิมของชาวบ้านครัวยังคงมีอยู่ แต่ก็เหลืออยู่ไม่มากนัก อย่างไรก็ตามชาวบ้านครัวยังคงรักษาวัฒนธรรม ประเพณีของตนไว้ได้อย่างเหนียวแน่น ทำให้ชาวชุมชนสามารถรับอยรับได้ทุกความต้องการ เกี่ยวกับความตัวกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ก่อให้เกิดพลังของชุมชน ที่จะห้อนถึงการพึ่งพาตนเอง การใช้ภูมิปัญญาของตนเองในการเลือกตัดสินใจรักษาอัตลักษณ์ เพื่อสำรองไว้ซึ่งความเป็นองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง อันเป็นแบบอย่างที่โดดเด่นของ “ชุมชนเข้มแข็ง” ในปัจจุบัน

ชาวบ้านครัว มีเชือกอีกเชือหนึ่งว่า "แขกตามบ้านครัว" ซึ่งมีนัยยะทางประวัติศาสตร์ สังคมที่นำศึกษา หมายรวมหั้งความเป็นมุสลิมเชื้อสายจามที่อยู่กันเป็นกลุ่มก้อน และอาจหมาย เชื่อมโยงไปถึงการอพยพเคลื่อนย้ายมา กันหั้งครัวเรือน มีวิถีชีวิตอันมีลักษณะเฉพาะกลุ่ม ที่เห็น เด่นชัดคือภาษาเขมรที่มีรากภาษาจาม (อสโตรเรเนเชียน) ซึ่งยังใช้พูดคุยกันในหมู่ผู้เฒ่าผู้แก่ คำ เรียกเดริอญาติ หรืออาหารการกินที่เป็นแบบเขมร-มุสลิม อาคารบ้านเรือนบางหลังยังทิ้งร่องรอย ของความเชี่ยวชาญเฉพาะของบรรพชน คือความเป็นนักเดินเรือ ซึ่งต่อมา ก็ได้รับใช้ประเทคโนโลยี ใน ฐานะนาวิกโยธินแห่งราชนาวีสยาม แม้ประเพณีและพิธีกรรม ทั้งในเทคโนโลยีและในวัฒนธรรม จะ เป็นแบบเดียวกับไทยมุสลิมทั่วไป แต่ก็ยังมีบางส่วนเสี้ยว เช่น พิธีตาเละนำบลอก ที่สะท้อนการ ผสมผสานทางวัฒนธรรม ที่สำคัญคือชาวบ้าน ได้นำพิธีกรรมนี้ มาปรับใช้เป็นกลยุทธ์ในการพิทักษ์ สิทธิชุมชน เพื่อป้องกันการสร้างทางด่วนทับชุมชน

ในวิถีชีวิต ระบบความเชื่อ และวัฒนธรรมของชาวมุสลิม รวมถึงชาวบ้านครัวนั้น ต้องผูกพันอยู่กับศาสนาสถานสองแห่งคือ มัสยิดและสุสานอย่างไม่อาจแยกออกจากกัน จน สามารถกล่าวได้ว่า ชุมชน มัสยิด และสุสานเป็นเรื่องร่วมเดียวกัน กรณีการสร้างทางด่วนสายดึง ผ่านชุมชนบ้านครัว ซึ่งจะมีผลให้ต้องแยกชุมชนมุสลิมออกจากศาสนาสถานสองแห่งนี้ย่อมก่อให้ เกิดปัญหา กับการดำรงชีวิตของชาวมุสลิม แม้ว่าทางพิเศษแห่งประเทศไทยเสนอว่าจะปรับ แนวทางด่วนนี้ให้ตัดผ่านมัสยิดและสุสาน ข้อเสนอดังกล่าวก็ยังเป็นการขัดต่อการดำรงชีวิตตาม ความเชื่อของชาวมุสลิมบ้านครัว

ผลการยืนหยัดต่อสู้ของชาวชุมชนบ้านครัวตลอด 13 ปีที่ผ่านมา ได้กลายเป็นแบบอย่างที่ โดดเด่นของการพิทักษ์สิทธิชุมชน จึงได้มีการวิจัยเรื่อง "ผลวัดของชุมชนบ้านครัว" เสริมโดยมุ่ง พิจารณาศักยภาพของชุมชนในการต่อสู้กับปัญหาการละเมิดสิทธิชุมชนตลอดระยะเวลา กว่า สิบปีที่ผ่านมา จากการศึกษากรณีความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างชุมชนกับภาครัฐ พบร่วมมีศักยภาพ ของชุมชนโดยการปรับเปลี่ยนองค์กรชุมชนภายใน ให้มีปฏิบัติการที่สอดคล้องกับความเปลี่ยน แปลงจากภายนอกทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน

ผลการวิจัยพบว่า ความเข้มแข็งของชุมชน มีที่มาจากการตระหนักรู้ในสิทธิของตนอย่าง จริงจัง และการยืนยันถึงความชอบธรรมแห่งการดำรงอยู่ของชุมชนนี้ ภายใต้พื้นฐานทางวัฒน ธรรมที่แสดงความเป็นชุมชน และความเข้มแข็งของกระบวนการพิทักษ์สิทธิการดำรงอยู่ของชุมชน โดยองค์กรของชุมชน และผู้นำชุมชน ในกรณีศึกษากรณีความขัดแย้งระหว่างรัฐและชุมชนอื่น ๆ ก็ พบร่องรอยเดียวกันว่า เป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากการที่รัฐมิได้ให้คุณค่ากับความสำคัญของชุมชน วัฒน ธรรมชุมชน องค์กรชุมชน รวมทั้งการจัดการชีวิตทางสังคมของชุมชน

ภายใต้ระบบคิด การให้คุณค่า การจัดการภัยในของชุมชนบ้านครัว นอกจากเป็นการ เรียกร้องการมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นกับชุมชน หรือปักป้องสิทธิชุมชน ยังสะท้อน

ให้เห็นความเป็นจริงตามแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับความเป็นชุมชน และองค์กรชุมชน หรือการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมของชาวบ้าน ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่า จะเป็นกลไกหลักที่สามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

ชาวชุมชนบ้านครัว ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ภายใต้การบีบคั้นกดดันอย่างหนักหน่วงของรัฐ ประชาชนผู้เป็นเจ้าของชุมชน สามารถยืนหยัด ต่อสู้ สมควรสามานย์ ใช้สิทธิอัตโนมัติ ในการปกป้องพิทักษ์ชุมชน ด้วยแนวทางสันติ โดยใช้กลยุทธ์หลากหลาย และได้รับความสนับสนุนจากแนวร่วมอย่างกว้างขวาง ตลอดจนถึงสื่อมวลชนทุกประเภท อีกทั้งยังสามารถมีส่วนช่วยเหลือปกป้องพิทักษ์สิทธิชุมชนให้กับชุมชนอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน เช่น ชุมชนสะพานหัวข้างชุมชนเกษตรลันต์ ได้เป็นอย่างดี

ผลการวิจัยโครงการนี้ชี้ขาดว่า บ้านครัวเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมตั้งกรุงรัตนโกสินทร์ เป็นชุมชนที่จัดตั้งขึ้นหลังลับจากสงเคราะห์เก้าทับ ประมาณปีพ.ศ. 2330 โดยชาวจาม ชาวเขมร และชาวมลายูปัตตานี ในชุมชนมีแมสสิยิต 3 แห่ง และสุสาน 2 แห่ง ที่มีอายุควบคู่กับกรุงรัตนโกสินทร์ การที่การทางพิเศษฯ เสนอโครงการสร้างทางด่วนชีดีร็อค พาดผ่านมัสสิยิต สุสาน ชุมชน เมื่อปี พ.ศ. 2531 เป็นผลให้ชาวชุมชนลุกขึ้นปกป้องสิทธิมนุษยชนและสิทธิชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ทั้งด้วยเหตุผลทางศาสนา ทางสังคม และทางกฎหมาย ชาวชุมชนโดยการนำของคณะกรรมการดำเนินการเฉพาะกิจฯ ได้ดำเนินการต่อต้านโครงการนี้มาจนปัจจุบัน (2544) เป็นเวลา 13 ปีเต็ม แต่ก็ไม่มีผลเป็นที่ยุติ กรณีการต่อต้านทางด่วนของชุมชนบ้านครัว จึงอาจนำไปสู่การพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐ สภาและตุลาการศาลปกครองในที่สุด ตามกระบวนการปฏิรูปการเมือง โดยใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 อันมีมาตรา 46 รับรองสิทธิของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม โดยที่ชาวชุมชนบ้านครัวได้ใช้สิทธิอัตโนมิจฉัยพิทักษ์ปกป้องชุมชนอย่างสันติ ถูกต้อง ชอบธรรม มากโดยตลอด